

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 16C/73/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514203819
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Adamčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2020:7514203819.10

Uznesenie

Okresný súd Košice - okolie v spore žalobcu: Ing. N. X., nar. X.X.XXXX, bytom v I. č.XXX, zast. JUDr. Jozefom Beňom, PhD., Beňo & Partners Advokátska kancelária s.r.o. so sídlom v Poprade, Nám. sv. Egídia 93 proti žalovanej: AEGON Životná poisťovňa a.s. so sídlom v Bratislave, Slávičie údolie 106, IČO: 35 979 356 zast. JUDr. Dagmar Malaschitsovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Seberíniho 9, o zaplatenie 29 874,55 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom č.k. 16C/73/2014-212 zo dňa 29.11.2018 súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Odvolací súd rozsudkom sp. zn. 2Co/148/2019-244 zo dňa 27.6.2019 potvrdil rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a zároveň zrušil rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie pričom uviedol, že v zmysle ust. § 262 ods. 1 z. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), účinného od 1.7.2016, súd už rozhoduje o nároku na náhradu trov konania aj bez návrhu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). O nároku na náhradu trov konania rozhoduje v zmysle § 255 a nasl. CSP, pričom výnimočne môže nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle od 1.7.2016 ust. § 257 CSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa podľa tohto zákonného ustanovenia spočívajú buď v dôvodoch týkajúcich sa strany sporu alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu. Vždy je pritom potrebné zvážiť okolnosti konkrétneho prípadu tak na strane toho, v čí prospech má byť toto ustanovenie použité, ako aj na strane toho, komu inak prislúchajúci nárok nie je priznaný. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétneho sporu. Výnimočnosť prípadu musí byť v rozhodnutiach náležite odôvodnená. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadnuť v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom strán sporu, pričom treba zohľadniť aj pomery tej strany, ktorej by inak patrila náhrada trov konania z toho hľadiska, aký bude dopad rozhodnutia v zmysle § 257 CSP na jej majetkové pomery. Aj keď to ust. § 257 CSP výslovne neuvádza, vychádzajú z doterajšej dlhodobo jednotnej praxe významnými z hľadiska aplikácie ust. § 257 budú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v priebehu konania a prípadne ďalšie okolnosti. Splnenie podmienok pre aplikáciu ust. § 257 CSP súd skúma ex offa, teda aj bez návrhu strany sporu, ako to bolo aj v doterajšej praxi, zvlášť vzhľadom na situáciu, že od 1.7.2016 súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ex offa. Z úradnej povinnosti preto musí skúmať aj prípadné (ne)splnenie podmienok v zmysle ust. § 257 CSP, čo súd prvej inštancie neučinil. V prejednávanej veci sa súd prvej inštancie aplikáciou ust. § 257 CSP nezaoberal a preto bude jeho povinnosťou v ďalšom konaní skúmať

existenciu okolností tvrdených žalobcom pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému, ktorý si náhradu trov konania uplatnil aj v zmysle ust. § 257 CSP a iba v prípade záveru, že nejde o výnimočný prípad rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, vychádzajúc tak ako to konštatoval správne súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, z úspechu žalobcu vo veci, z hľadiska priznania len účelne uplatnených trov konania (v zmysle od 1.7.2016 ust. § 251 CSP), v zmysle ktorého trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

4. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

5. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

6. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP, v zmysle ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v spore celkom úspešný, a preto by mal byť žalobca povinný nahradiť žalovanému trovy konania v celom rozsahu. Súd však v tomto prípade tiež ex offio, teda aj bez návrhu strany, skúmal splnenie podmienok pre aplikáciu ust. § 257 CSP a zisťoval existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, ktoré by spočívali buď v dôvodoch týkajúcich sa strany sporu alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu. Aplikácia tohto ustanovenia totiž prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdości. Jeho účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva súdu. Ustanovenie § 257 CSP je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom. Súd sa riadil právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý konštatoval, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa náhrady trov konania sa tunajší súd aplikáciou § 257 CSP nezaoberal a posúdil všetky pomery žalobcu na základe všetkých dostupných zdrojov súdu a samotným tlačivom pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktoré súdu doručil žalobca. Súd posúdil všetky okolnosti sporu a má za to, že v tomto prípade nejde o výnimočný prípad a nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa súd prihliadol k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom strán sporu a nemá pochyb o tom, že pomery na strane žalobcu jednoznačne odôvodňujú správnosť rozhodnutia prvostupňového priznaním náhrady trov konania žalovanému podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca uviedol v tlačive pre dokladovanie pomerov strany, že poberá invalidný dôchodok vo výške 250 eur, je majiteľom osobného motorového vozidla značky škoda octavia s ročníkom výroby 2009, majiteľom účtu vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. s priemerným zostatkom 681 eur a stavebného sporenia s aktuálnym stavom vo výške 2308,45 eur. Žalobca v predmetnom tlačive uviedol, že jeho náklady predstavujú 46,86 eur ako cestovné do zamestnania a výdaje na lieky vo výške 30 eur. Súd so svojich dostupných zdrojov zistil, že výška invalidného dôchodku predstavuje sumu 257,30 eur a že žalobca od 3.2.2020 pracuje v spoločnosti ABRISO SK, s.r.o., so sídlom Buzulucká 112, Čečejevce s uvedením jeho priemerného zárobku od zamestnávateľa žalobcu za mesiac 2/2020 vo výške 1500 eur. Na základe uvedených skutočností žalobca súdu nijako nepreukázal ani vynaložené výdavky ako je cestovné a výdaje na lieky. Rovnako žalobca neuviedol žiadne sociálne a rodinné prekážky, pre ktoré by nebolo v jeho schopnostiach uhradiť vzniknuté trovy konania úspešnej strane. Súd má za to, že je v schopnostiach a možnostiach žalobcu uhradiť trovy konania žalovanému v rozsahu 100 %, nakoľko by bolo nespravodlivé, aby žalovaný, ako úspešná strana v spore, znášala trovy konania, pričom dopad takéhoto rozhodnutia nebude mať pre žalobcu nepriaznivé dôsledky.

7. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a) C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).